

[Handelsministeren.]

fald skulle være tale om en periode på en 5-6 år. Det er det, jeg har tænkt på ved mit svar.

Jeg skal ikke gøre mange principielle bemærkninger her ved sidste behandling, men kan dog ikke lade være med i anledning af den bemærkning, det ærede medlem hr. Knud Thomsen gjorde om, at denne lov efter hans opfattelse hørte mere hjemme i valutacentralens Danmark end i fællesmarkedets Danmark, at sige til det ærede medlem, at jeg tror, han netop her tager fundamentalt fejl. I valutacentralens Danmark var der ikke behov for denne lov, men i fællesmarkedets Danmark — det udtryk, som det ærede medlem brugte, men som jeg ikke vil gøre til mit — i det Danmark, som forbereder sig til den konkurrence, der kommer, når vor stilling til fællesmarkedet er endeligt gjort op, er der i allerhøjeste grad brug for en lovgivning netop af denne art. Jeg kan oprigtig talt ikke forstå, at oppositionspartierne endnu ikke har forstået, at det, den nye tid kræver, i virkeligheden er et samarbejde mellem erhverv og stat. I det konservativt styrede England har man en egnsudviklingslov, der er langt mere vidtgående end den, jeg her har stillet forslag om, og jeg vil egentlig mene, at bortset fra at man kan diskutere enkeltheder med hensyn til retningslinjerne, så er spørgsmålet, om denne lov eller den engelske, som er meget mere vidtgående i sin rækkevidde, er den rigtige løsning.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne kort svare på de bemærkninger, den højtærede handelsminister fremsatte. Man må selv om, hvorvidt man vil kalde det fællesmarkedets Danmark eller ej — det ligger jo sådan, at i hvert fald store dele af erhvervslivet for så vidt allerede i deres tankegang og i tilrettelæggelsen af deres forhold befinder sig i fællesmarkedet. Det bliver på de vilkår, som nu engang hersker i fællesmarkedet, hvor jo i hvert fald told- og importrestriktionerne helt falder bort, samtidig med at regeringerne ikke subsidierer erhvervslivet i almindelighed, derunder deres industri. Det, der står regeringerne frit for, er at forbedre forholdene som helhed i deres eget land for at bringe landet i så gunstig en udgangsposition som muligt, og en af de målsæt-

ninger, man dér fornuftigvis kan have for øje, er, hvad jeg vil kalde handelsmæssig erhvervslokalisering som følge af egnsplanlægnings synspunktet, hvorved man på den ene side drager omsorg for, at der ikke sker ophobning og overfyldning og alt for stærk efterspørgsel i visse egne af landet, og på den anden side giver understøttelse til de egne af landet, som står tilbage i udvikling, og som kan tage mere af den industrielle udvikling. Det står os helt klart, at der kan føres en fordomsfri drøftelse om et samvirke mellem stat og erhvervsliv under disse nye forhold, men det er jo ikke meningen — og har ej heller været det — at vi skulle have en fordomsfri undersøgelse under det udvalgsarbejde, der har fundet sted. Jeg vil gerne sige det på den måde, at i 1958 fik vi en egnsudviklingslov, som vi gik imod af grunde, jeg ikke her behøver at komme ind på, og den givne form for loven er altså i 1962 en kendsgerning, idet loven eksisterer. Erhvervslivet har i nogen grad indstillet sig på tilstedeværelsen af loven af 1958, for hvis tilstedeværelse vi altså ikke har noget ansvar.

På den anden side vil vi jo også godt erkende, at vi ikke uden videre kunne spille bold med de vilkår, hvorunder erhvervslivet indstiller sig på at arbejde. Vi kunne vel også have indstillet os på at medvirke til videreførelsen af en lovgivning af denne art, såfremt vi havde kunnet opnå forståelse og delvis imødekommenhed for de synspunkter, som medførte vor modstand i 1958. Men man er ved det foreliggende lovforslag netop gået videre i de retninger, vi så nødig vil gå. Det er givet, at vi ikke kunne forhandle om dette under udvalgsarbejdet, og der skal ikke herfra på nogen måde lyde nogen bebrejdelse for det; men når jeg har taget ordet her og alligevel sagt det, er det, fordi jeg også ved anden behandling har peget på, at jeg tror, at de forhold, vi kommer ud i, vil medføre, at vi gerne skulle have en lovgivning på dette område, som der kunne være betydelig større politisk flertal for.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlems sidste udtalelser oplyse, at også dette lovforslag, som det nu er affattet, vil kunne tjene det formål, det ærede medlem efter-